

je dar, ki ga izročata tudi skupnosti, saj izžarevata lepoto zakonskega življenja, ki ni popolno, a je globoko izpolnjujoče in z Bogom blagoslovljeno. Hvaležni smo torej za vse zakonce, ki praznujejo jubilejno obletnico poroke. Letos je en par praznoval 62, dva para 60, dva para 55, en par 51, dva para 50, en par 45, šest parov 40, dva para 35, en par 30, dva para 25, trije pari 20 in en par 15 let skupnega zakonskega življenja v Kristusu. Njihova ljubezen, potrpežljivost, odpustanje in vztrajnost so dar, ne le za njih ampak za vse nas. Naj njihovo življenje še naprej prinaša upanje, blagoslov in navdih, ki ga svet danes še kako potrebuje. (TT)

ZAHVALE ŽUPNIJE LAŠKO

Župnija Laško enkrat letno, ob prazniku farnega zavetnika, podeli zahvale posameznikom, ki s svojim življenjem in delom pripomorejo k dobremu in zglednemu delovanju župnije in izven nje ter širjenju pravih vrednot in vere v Njega, ki nas vedno znova vabi k izpolnjevanju Njegove največje zapovedi: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišljenjem. To je največja in prva zapoved. Druga pa je njej enaka: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe« (Mt 22,37-39).

ŽPS Župnije Laško je na svoji 9. seji predlagal in sprejel, da se letos podeli zahvale:

*Petru Brbretu, Dejanu Dovjaku, Denisu Kajtnatu, Alojzu Hermanu, Ignacu Vodišku, Klemenu Ajdniku, Francu Ulčniku za spoštljiv in sočuten odnos do pokojnih in njihovih najbližjih ob obredih slovesa,

*Dragu Hriberšku za estetski čut in skrb do zelenja in cvetja, ki krasi okolico župnijske cerkve,

*Špeli Juhart za prizadevno povezovanje STIK-a Laško in Župnije Laško.

32. NEDELJA med letom, 10. 11., Martinova

7.00: živi in † farani

9.00: † Jože ROZMAN

10.30: † Martin OJSTERŠEK

PONEDELJEK, 11. 11., sv. Martin, škof

10.30: † Martin MLAKAR, Ludvik in Vida AŠKERC

† Martina BRVAR

† Alojzij TERBOVC, zadušnica

TOREK, 12. 11., sv. Jozafat, škof

18.00: † Martin TOPOLE, starši POŽIN in sorodniki za zdravje Nika

SREDA, 13. 11., sv. Stanislav Kostka, redovnik

7.30: † PUŠNIK in ŽNIDAR, † starši

† Jakob OJSTERŠEK

† Frančišek ŠUBIC

ČETRTEK, 14. 11., sv. Nikolaj Tavelić, mučenec

18.00: † Ivan in Angela VORINA

† Jože TERŠEK, obl., žena Marija, sin Jože in Rok

PETEK, 15. 11., sv. Albert Veliki, škof

7.30: † Dragica KOZMUS

18.00: † Franc ULAGA

† Ivan PADEŽNIK, obl., Karolina KRAJNC

SOBOTA, 16. 11., sv. Jedrt, devica

18.00: † Jože DEŽELAK, starši, Jožef, Angela in Franc ZORE

v zahvalo za prisotnost Njegove bližine

† Janko PICEJ, obl.

33. NEDELJA med letom, 17. 11.

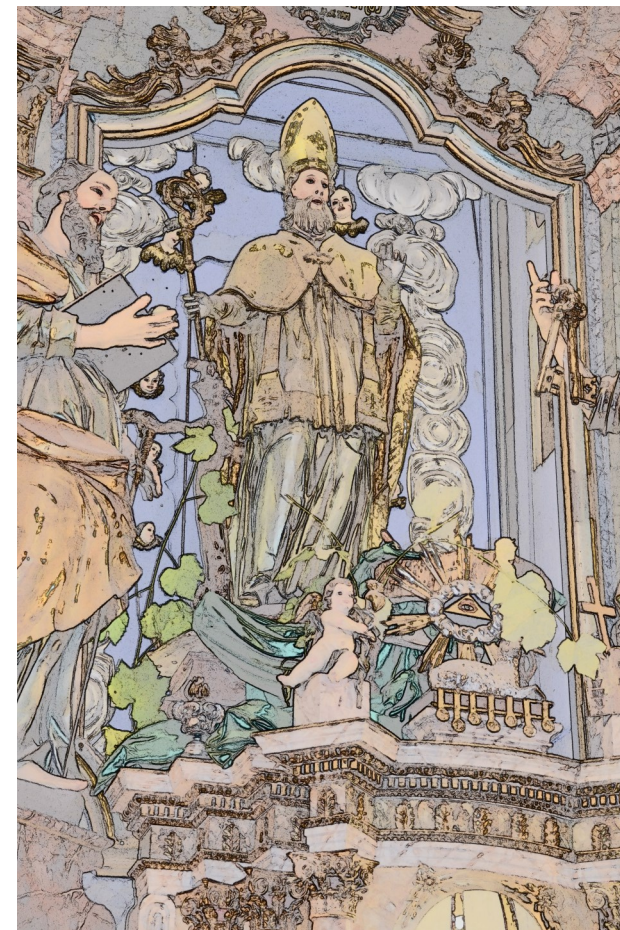
7.00: živi in † farani

9.00: † Ivan KUMER, 7. obl., in rodbina

10.30: † Anton TERŠEK, žena Terezija in hči Marina

✻ MARTINOVA LILIJA ✻

10. 11. 2024, leto 15, št.: 39

V moji zapuščenosti, ko se zdi, da me je ves svet zapustil, se obračam k tebi, sveti Martin, in te prosim za tvojo priprošnjo. Ti, ki si bil v svojem življenju preizkušen z boleznijo in osamljenostjo, razumi mojo bolečino in trpljenje. Prosim te, da mi pomagaš najti tolažbo in moč v Božji ljubezni. Naj me tvoja vera in zaupanje v Boga navdihneta, da tudi jaz vztrajam v svojih preizkušnjah in težavah. Naj me tvoja priprošnja vodi k miru in notranji moči, da premagam vse ovire. Amen.

Ob prazniku sv. Martina

Praznik sv. Martina, ki ga obhajamo v naši župniji, nosi globok pomen in nas povezuje kot skupnost v duhu ljubezni, dobrotelčnosti in vere. Sv. Martin, znan po svojem sočutju do revnih in pomoči potrebnih, nam s svojim zgledom kaže pot resnične krščanske ljubezni. Njegovo dejanje, ko je s prosečim revežem delil svoj plašč, nas opominja na pomen nesebične pomoči in srčne odprtosti do drugih.

V naši župniji praznujemo ta dan, da se kot skupnost spomnimo vrednot, ki jih je živel sv. Martin: skromnosti, sočutja in služenja. To je čas, ko še posebej poudarjamo medsebojno pomoč in solidarnost ter se skupaj zavzemamo za podporo tistim, ki so v stiski.

Obenem pa je praznik priložnost, da poglobimo svojo vero in se zahvalimo za vse prejete darove. Sv. Martin, ki je svojo vojaško kariero zamenjal za služenje Bogu, nam daje zgled, da je resnična moč v služenju in ne v oblasti. Njegov zgled nam pomaga, da tudi mi odkrivamo svojo poklicanost in pogumno hodimo po poti, ki nas vodi bližje Bogu.

S praznikom torej ne obeležujemo le njegovega življenja, temveč tudi gradimo močnejšo, bolj povezano in srčno skupnost, ki si prizadeva živeti po evangelijskih vrednotah. Naj nam Martinov zgled pomaga, da bomo vedno znali najti načine, kako služiti drug drugemu in prinašati svetlobo v življenja tistih, ki jo najbolj potrebujejo.

»Ta uboga vdova je vrgla več kot vsi, ki so metali v zakladnico.« (Mr 12,43)

Današnji evangelij o revni vdovi, ki je v tempeljsko zakladnico vrgla dva novčiča, čeprav so mnogi bogati darovali velike vsote, je globoko ganljiv in nam prinaša pomembno sporočilo o ljubezni, veri in pravičnosti. Ta zgodba iz evangelija nam pokaže, kaj pomeni dejavno živeti vero in ljubezen, ne le v besedah, temveč predvsem v delih. Ko Jezus opazuje darovalce v templju, prepozna v dejanju vdove posebno vrednost in poudari, da je

dala več kot vsi drugi, saj je darovala iz svojega pomanjkanja – vse, kar je imela za življenje.

Vdova je primer dejanske, žive ljubezni do Boga. Njeno dejanje ni preprosto izraz dolžnosti ali površne pobožnosti, ampak prinaša globoko sporočilo o tem, kaj pomeni darovati iz srca. V nasprotju z bogatimi, ki so darovali iz svojega preobilja in verjetno niso občutili pomanjkanja, vdova daruje zadnje, kar ima. S tem izkazuje ljubezen, ki ni pogojena z njenimi zmožnostmi ali z merjenjem, kaj bo dobila v zameno, ampak je popolnoma nesebična. Njena ljubezen je dejavna, izpolnjuje Jezusovo zapoved, da ljubimo Boga z vsem srcem, vso močjo in vsem svojim premoženjem. Vdova s tem dejanjem izkaže svojo ljubezen do Boga na način, ki presega besede in zgolj navade; daje vse, kar ima, ne glede na svojo materialno revščino.

Prav tako pa je njeno dejanje močan izraz vere. Vdova, ne samo daruje svoje zadnje imetje temveč s tem dejanjem izkaže zaupanje v Božjo previdnost. Njeno darovanje je tvegano, saj bi jo pomanjkanje lahko resno prizadelo, toda kljub temu se vdova odloči za ta korak, verujoč, da jo bo Bog varoval in poskrbel zanjo. Ta vera, ki ni oprta na gotovost ali varnost, ampak na polno predanost in zaupanje, nam daje izjemen zgled. Včasih nas lahko strah pred izgubo ali negotovost zadržujeta, da se ne odpremo ali ne damo vsega od sebe v ljubezni in služenju. A vdova nam kaže, da nas prava vera osvobaja teh okov in nam omogoča, da zaupamo v Božjo prisotnost tudi takrat, ko se zdi, da nimamo dovolj.

Sveti zakon – priložnost za medsebojno spoštovanje in zaupanje

Za nami je lepo, sobotno, praznično doživetje, ko smo v središče dogajanja postavili zakonce jubilate in s sv. mašo blagoslovili njihov trud za sobivanje.

Zakonci, ki praznujejo obletnico proke, nosijo

poseben pečat modrosti, ljubezni in medsebojne predanosti. Njihova pot, prepletena s številnimi izzivi in zmagami, je pričevalna za vse, ki jih obkrožajo. Ko se ozremo na leta, ki so jih preživeli skupaj, v njih prepoznamo odraz Božje ljubezni, ki ne pozna meja. To je ljubezen, ki ne ostaja zgolj v sferi romantičnega, ampak sega globoko v srž zaveze, ki sta jo mož in žena sklenila pred Bogom in skupnostjo.

Zahvala ob tej priložnosti gre za številne malenkosti, ki jih zakonca ustvarjata v vsakdanjem življenju. Mož in žena se znova in znova odločata za predanost drug drugemu, kljub nepopolnostim, ki jih vsak izmed njiju prinaša v odnos. Skupaj gradita na medsebojnem spoštovanju in zaupanju, ki omogočata, da premagata ovire in rasteta tudi kot posameznika. Ta proces je pogosto tih, skrit pred očmi drugih, a prav v njem se skriva prava vrednost zakonske zaveze.

Njuno potrpljenje in pripravljenost na odpuščanje kažeta na zvestobo, ki presega zgolj besede; to je zvestoba, ki živi in diha v vsakodnevnih dejanjih. Hvaležni smo za vse čase, ko sta se zakonca odločila, da bosta vztrajala skupaj, čeprav je bilo morda težko, ko so prišle preizkušnje, finančne stiske, bolezen ali drugi življenjski izzivi. Prav v teh trenutkih se pokaže moč zakona, ki postane kot sidro – zanesljivo, trdno in sposobno prenesti vsako nevihto.

Vrednost zakonske zveze ni omejena zgolj na življenje zakoncev, ampak sega in bogati tudi širšo skupnost. Zakonca, ki ostaneta skupaj in gradita na ljubezni in spoštovanju, sta zgled mlajšim generacijam, ki se šele podajajo na življenjsko pot. V njuni zavezi vidimo resničnost zakramenta, ki ga predstavljata – ne le kot nekaj simboličnega, ampak kot način življenja, ki temelji na vrednotah, ki bogatijo, ne le njiju ampak tudi vse okoli njiju.

Ko se zakonca ob jubileju znova ozreta na svojo pot, je to tudi priložnost, da v srcih začutita hvaležnost za vsak trenutek, ki ga jima je Bog podaril, in za vse, kar sta skupaj dosegla. Njuna zaveza